

ornato *z* (K). Rita vesto uzata por Diservo.

Ornitologio. Parto de la zoologio, kiu studas la birdojn.

ornitorinko *am*. G. de mamuloj, kies buŝego pilongigita k korneca similas al anasa beko.

Orografio. Geografia priskribo de montoj.

orta *z* Δ . (pri angulo) Formita de linio perpendikla al alia, rekta, rektangula. **~anto** (ĉe triangulo). Perpendiklo strekita de la vertico al la kontraŭa latero. **~angulo.** Kvarlatero havanta kvar ~ajn angulojn.

Ortodoksa. 1 Konforma al la tradicia doktrino : ~aj opinioj, verkistoj. 2 Grek-rite kristana : la ~a eklezio.

Ortografio. 1 Maniero korekte skribi la vortojn de iu lingvo : racia, fonetika, etimologia ~o. Kp GRAFISMO. 2 Maniero skribi la vortojn : ĝusta, erara ~o.

ortopedio *z* Φ . Kuraca arto malhelpi aŭ korekti deformiĝon de korpo : artika, osta ~o.

ortopteroj Φ . Ordo de insektoj, havanta du parojn da flugiloj, el kiuj unu paro similas elitrojn k la alia, membraneca, faldiĝas : lokusto.

*** Oscedi** (ntr). Malfermi la buŝon per spasma movo de ekspiro, sekvita de longa elspiro, kaŭzita de dormemo, malsato, laciĝo aŭ enuo : oni ~as legante tiun libron ; tiuj enuigaj deklinacioj k konjugacioj, super kiuj ĉiutage ~as miloj da infanoj *z* ; (f) mizeraj garbejoj kun ~antaj (malfermitaj) pordegoj *B* ; ~anta abismo.

osoli \square \angle . Balanciĝi alterne en kontraŭajn direktojn ĉirkaŭ ekvilibra punkto : la ~anta nado en kompaso. Kp BALANCI, LULI, SVINGI, ŜANCELI.

oscilatoro \angle Φ . Aparato por produkti elektromagnetajn oscilojn.

osmio *z* Ξ Os. Ĥemia elemento, metalo, trovata en platinaĵ minajoj k kies atomezo estas 190,9.

osmozo \square . Fenomeno de intermiksiĝo de du likvaĵoj, kiu okazas, kiam du likvaĵoj estas disigitaj per maldika, poreca membrano.

*** Osto.** Malmola, fortika, kalkeca substanco, el kiu konsistas la skeleto de vertebruloj : jen estas li proprakorpe kun karno k ~oj *z* ; por malfrua gasto restas nur ~o *z* (sen viando) ; ĝi fariĝis por mi ~o en la gorgo (granda ĝenajo). **~a.** 1 Rilata al ~o : ~a malsano. 2 Farita el ~o : ~a ĵetkubo. 3 Havanta dikajn ~ojn : ~a viro. **~aro.** La tuta ~a skeleto de homo aŭ besto.

*** Ostro.** Duklapa manĝebla molusko (ostrea).

Ostracismo. Juĝo per kiu la Atenanoj kondamnis al dekjara ekzilo civitanon, kiun ili opiniis danĝera pro lia riĉeco, potenco aŭ influo : (f) ĵeli ~on sur iun.

*** Ovo.** 1 Organa korpo produktata k eligata de la inoj de diversaj klasoj da bestoj, kiu enhavas ĝermon de estonta samspeca besto, maturiĝonta ekster la patrina korpo : ~oj de birdo, lacerto, fiŝo, insekto ; demeti, elasi ~ojn. 2 Kokina ~o, uzata kiel nutraro : enŝele bolitaj, duonkuiritaj, malmole kuiritaj ~oj ; doni ~on por ricevi bovon *z* (trompi la ŝanĝanton) ; pli valoras tuj ~o ol poste bovo *z*. **~ajo.** Manĝaĵo farita el ~oj. Kp OMLETO. **~ingo.** Malgranda vazo en kiun oni metas ~on, por ĝin manĝi. **~ujo.** Organo de la ino, entenanta la ~oĉelojn. **El~iĝi.** Eliri el la ~o : (f) preskaŭ en ĉiu nova libro el~iĝas k svarmas novaj vortoj tute nekompreneblaj por nepoliglotoj.

Ovacio. 1 Ĉe antikvaj romanoj, ceremonio malpli solena ol triumfo. 2 Honora entuziasma amasa akcepto al iu. ~1 (tr). Fari ~on al iu.

*** Ovalo.** Figuro havanta formon de ovo. ~a. Ovoforma.

ovario. 1 \heartsuit Organo, kiu ĉe ina genro de ovuloj, entenas la ovulojn. 2 Φ Malsupra parto de la pistilo, kiu enfermas la ovulon. Vd OVULO.

ovulo. 1 \heartsuit Ĝermo de la embrio, el kiu formiĝas feto aŭ ovo. 2 Φ Sfereca aŭ ovala korpeto troviĝanta en la ovario k kiu ĉe formiĝo de frukto fariĝas grajno.

Ozono. Densigita stato de oksigeno, produktata per efiko de elektro k diferenca de tiu gaso per karakterizaodoro k pli forta oksidiga kapablo. ~1 (tr). Elektrizita oksigenon de l' aero, por ĝin aligiti en ~on.